भाषासूत्रम् – १

(अ) नामानि।

स्वरान्तशब्दानां भेदाः –

	पुंलिङ्गम्	स्त्रीलिङ्गम्	नपुंसकलिङ्गम्
अकारान्तः	देव	–	वन
आकारान्तः	–	माला	–
इकारान्तः	कवि	मति	वारि
ईकारान्तः	–	नदी	–
उकारान्तः	भानु	धेनु	मधु
ऊकारान्तः	–	वधू	–
ऋकारान्तः	अ) पितृ आ) कर्तृ	अ) मातृ आ) स्वसृ	–

चित्रम् ⟶				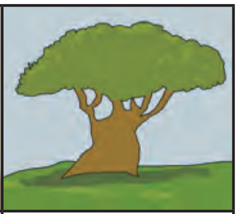
अकारान्तः शब्दः	**देवः**	**सूर्यः**	**वातः**	**वृक्षः**
समानार्थकः उकारान्तः शब्दः	**प्रभुः**	**भानुः, सहस्रांशुः**	**वायुः**	**तरुः**

चित्रम् ⟶				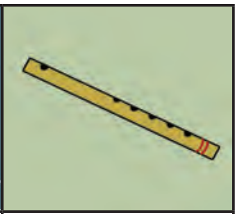
अकारान्तः/ईकारान्तः शब्दः	**शिक्षकः**	**सत्त्वः**	**चन्द्रः**	**वंशी**
समानार्थकः उकारान्तः शब्दः	**गुरुः**	**पशुः**	**इन्दुः, हिमांशुः**	**वेणुः**

पठत भेदम् अवगच्छत च।

सूर्यः नाम तेजोगोलः। **सूर्यस्य** वर्णनं ऋग्वेदे वर्तते। **सूर्यात्** सर्वे प्रकाशं लभन्ते। **सूर्यं** परितः सर्वे ग्रहाः भ्रमन्ति। **सूर्येण** ग्रहमण्डलं शोभते। **सूर्ये** अतीव ऊर्जा वर्तते। **सूर्यः** अस्माकं देवता। **सूर्याय** नमः। **हे सूर्य**, रक्ष माम्।

भानुः नाम तेजोगोलः। **भानोः** वर्णनं ऋग्वेदे वर्तते। **भानोः** सर्वे प्रकाशं लभन्ते। **भानुं** परितः सर्वे ग्रहाः भ्रमन्ति। **भानुना** ग्रहमण्डलं शोभते। **भानौ** अतीव ऊर्जा वर्तते। **भानुः** अस्माकं देवता। **भानवे** नमः। **हे भानो**, रक्ष माम्।

भानु (सूर्यः)– 'उ'कारान्तं पुंलिङ्गं नाम **उकारान्तनामानि।** **धेनु (गौः) 'उ'कारान्तं स्त्रीलिङ्गं नाम**

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
भानुः	भानू	भानवः	प्रथमा	धेनुः	धेनू	धेनवः
भानुम्	भानू	भानून्	द्वितीया	धेनुम्	धेनू	धेनूः
भानुना	भानुभ्याम्	भानुभिः	तृतीया	धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
भानवे	भानुभ्याम्	भानुभ्यः	चतुर्थी	धेनवे/धेन्वै	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
भानोः	भानुभ्याम्	भानुभ्यः	पञ्चमी	धेनोः/धेन्वाः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
भानोः	भान्वोः	भानूनाम्	षष्ठी	धेनोः/धेन्वाः	धेन्वोः	धेनूनाम्
भानौ	भान्वोः	भानुषु	सप्तमी	धेनौ/धेन्वाम्	धेन्वोः	धेनुषु
हे भानो	हे भानू	हे भानवः	सम्बोधनम्	हे धेनो	हे धेनू	हे धेनवः
भानुवत् अन्ये शब्दाः – मनु, अणु, विष्णु, साधु, इन्दु, पशु, वारु, प्रभु, गुरु इत्यादयः।				धेनुवत् अन्ये शब्दाः – तनु, चञ्चु, रज्जु, हनु इत्यादयः।		

मधु 'उ'कारान्तं नपुंसकलिङ्गं नाम

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
मधु	मधुनी	मधूनि	प्रथमा
मधु	मधुनी	मधूनि	द्वितीया
मधुना	मधुभ्याम्	मधुभिः	तृतीया
मधुने	मधुभ्याम्	मधुभ्यः	चतुर्थी
मधुनः	मधुभ्याम्	मधुभ्यः	पञ्चमी
मधुनः	मधुनोः	मधूनाम्	षष्ठी
मधुनि	मधुनोः	मधुषु	सप्तमी
हे मधो, मधु	हे मधुनी	हे मधूनि	सम्बोधनम्
मधुवत् अन्ये शब्दाः– वस्तु, अम्बु, जानु, दारु इत्यादयः। **उकारान्त–विशेषणानि।** दयालु, कृपालु, स्नेहालु, प्रेमालु।			

इच्छार्थक–उकारान्त–विशेषणानि।
यथा–ज्ञातुम् इच्छा जिज्ञासा।
जिज्ञासा यस्य अस्ति सः जिज्ञासुः।
एवं – पातुम् इच्छा (पिपासा) यस्य अस्ति सः/सा **पिपासुः**, भोक्तुम् इच्छा (बुभुक्षा) यस्य अस्ति सः/सा **बुभुक्षुः**, विजेतुम् इच्छा (विजिगीषा) यस्य अस्ति सः/सा **विजिगीषुः**। कर्तुम् इच्छा (चिकीर्षा) यस्य अस्ति सः/सा **चिकीर्षुः**।

जिज्ञासापत्रम्

१. योग्यरूपं योजयत।

१. महादेवः ________ पतिः। (पशु)
२. हे________, रक्ष माम्। (प्रभु)
३. सर्वे ________ ज्ञानं पूजयन्ति। (जिज्ञासु)
४. तस्मै ________ नमः। (गुरु)
५. नारदः ________ शरणं गच्छति। (विष्णु)
६. कृषीवलस्य समीपे पञ्च ________ सन्ति। (धेनु)
७. मयूरस्य ________ दीर्घा। (चञ्चु)
८. हिमालयस्य ________ हिमाच्छादितानि। (सानु)
९. ________ रसः मधुरः। (इक्षु)
१०. ________ पूर्णे नेत्रे। (अश्रु)

२. चतुर्थं पदं लिखत।

१) शम्भु – शम्भुना :: शिशु – ________।
२) धेनु – धेन्वा :: रज्जु – ________।
३) अम्बु – अम्बूनि :: वस्तु – ________।
४) हनु – हनूः :: तनु – ________।

ऋकारान्तनामानि।

अ) सम्बन्धवाचकानि		आ) धातुत: निर्मितानि	
पुंलिङ्गम्	स्त्रीलिङ्गम्		
पितृ (जनक:) भ्रातृ (सहोदर:) देवृ (पत्यु: भ्राता) जामातृ (कन्याया: पति:)	मातृ (जननी) दुहितृ (कन्या) यातृ (देवु: पत्नी) ननान्दृ (पत्यु: भगिनी)	कर्तृ नेतृ हर्तृ श्रोतृ योद्धृ	दातृ वक्तृ विधातृ अभिनेतृ बोद्धृ
• नृ (मनुष्य:)		• सवितृ (पुं)(सूर्य:), स्वसृ (स्त्री.)(भगिनी), नप्तृ (पुं.) (पौत्र:/दौहित्र:)	

'अ' प्रकार: – पितृ 'ऋ'कारान्तं पुंलिङ्गं नाम **मातृ 'ऋ'कारान्तं स्त्रीलिङ्गं नाम**

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्ति:	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
पिता	पितरौ	पितर:	प्रथमा	माता	मातरौ	मातर:
पितरम्	पितरौ	पितॄन्	द्वितीया	मातरम्	मातरौ	मातॄ:
पित्रा	पितृभ्याम्	पितृभि:	तृतीया	मात्रा	मातृभ्याम्	मातृभि:
पित्रे	पितृभ्याम्	पितृभ्य:	चतुर्थी	मात्रे	मातृभ्याम्	मातृभ्य:
पितु:	पितृभ्याम्	पितृभ्य:	पञ्चमी	मातु:	मातृभ्याम्	मातृभ्य:
पितु:	पित्रो:	पितॄणाम्	षष्ठी	मातु:	मात्रो:	मातॄणाम्
पितरि	पित्रो:	पितृषु	सप्तमी	मातरि	मात्रो:	मातृषु
हे पितर्,पित:	हे पितरौ	हे पितर:	सम्बोधनम्	हे मातर्,मात:	हे मातरौ	हे मातर:

'आ' प्रकार: (धातुत: निर्मितानि)

धातु:	नाम	अर्थ:	पुं. प्रथमा ए. व.	स्त्री. प्रथमा ए. व.
१. कृ	कर्तृ	य: करोति।	कर्ता	कर्त्री
२. हृ	हर्तृ	य: हरति।	हर्ता	हर्त्री
३.नी–नय्	नेतृ	य: नयति।	नेता	नेत्री
४. रक्ष्	रक्षितृ	य: रक्षति।	रक्षिता	रक्षित्री
५. श्रु	श्रोतृ	य: शृणोति।	श्रोता	श्रोत्री

कर्तृ 'ऋ'कारान्तं पुंलिङ्गं नाम

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्ति:
कर्ता	कर्तारौ	कर्तार:	प्रथमा
कर्तारम्	कर्तारौ	कर्तॄन्	द्वितीया
हे कर्त:, हे कर्तर्	हे कर्तारौ	हे कर्तार:	सम्बोधनम्

तृतीयात: सप्तमीपर्यन्तं शब्दरूपाणि पितृवत् भवन्ति। एवम् एव 'आ'प्रकारकाणां शब्दानां रूपाणि भवन्ति।

'आ' प्रकारकाणां स्त्रीलिङ्गशब्दानां रूपाणि नदीवत् भवन्ति। यथा –

कर्त्री 'ई'कारान्तं स्त्रीलिङ्गं नाम

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
कर्त्री	कर्त्र्यौ	कर्त्र्यः	प्रथमा
कर्त्रीम्	कर्त्र्यौ	कर्त्रीः	द्वितीया
हे कर्त्रि	हे कर्त्र्यौ	हे कर्त्र्यः	सम्बोधनम्

१. रिक्तस्थानानि पूरयत। – गणेशस्य कुटुम्बम्।

१) शङ्करः गणेशस्य ------। (पितृ)

२) पार्वती गणेशस्य -------। (मातृ)

३) कार्तिकेयः गणेशस्य ------। (भ्रातृ)

४) ----- (मातृ) पार्वत्याः आदेशम् एतौ -----पालयतः। (भ्रातृ)

५) मातामहस्य हिमालयस्य एतौ आदर्शौ ------। (नप्तृ)

(आ) सर्वनामानि।

प्रथमपुरुषवाचकानि	तद्, यद्, एतद्, इदम्, भवत्
मध्यमपुरुषवाचकम्	युष्मद्
उत्तमपुरुषवाचकम्	अस्मद्
प्रश्नार्थकम्	किम्

'इदम्' सर्वनाम पुंलिङ्गम् **'इदम्' सर्वनाम स्त्रीलिङ्गम्**

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
अयम्	इमौ	इमे	प्रथमा	इयम्	इमे	इमाः
इमम्/एनम्	इमौ/एनौ	इमान्/एनान्	द्वितीया	इमाम्/एनाम्	इमे/एने	इमाः/एनाः
अनेन/एनेन	आभ्याम्	एभिः	तृतीया	अनया/एनया	आभ्याम्	आभिः
अस्मै	आभ्याम्	एभ्यः	चतुर्थी	अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः	पञ्चमी	अस्याः	आभ्याम्	आभ्यः
अस्य	अनयोः/एनयोः	एषाम्	षष्ठी	अस्याः	अनयोः/एनयोः	आसाम्
अस्मिन्	अनयोः/एनयोः	एषु	सप्तमी	अस्याम्	अनयोः/एनयोः	आसु

'इदम्' सर्वनाम नपुंसकलिङ्गम् –

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः
इदम्	इमे	इमानि	प्रथमा
इदम्/एनत्	इमे/एने	इमानि/एनानि	द्वितीया

(तृतीयातः सप्तमीपर्यन्तानि रूपाणि पुंलिङ्गसदृशानि।)

भवत् आदरार्थकं सर्वनाम।

भवत् – पुंलिङ्गम् **भवत् – स्त्रीलिङ्गम्(भवती)**

एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
भवान्	भवन्तौ	भवन्तः	प्रथमा	भवती	भवत्यौ	भवत्यः
भवन्तम्	भवन्तौ	भवतः	द्वितीया	भवतीम्	भवत्यौ	भवतीः
भवता	भवद्भ्याम्	भवद्भिः	तृतीया	भवत्या	भवतीभ्याम्	भवतीभिः
भवते	भवद्भ्याम्	भवद्भ्यः	चतुर्थी	भवत्यै	भवतीभ्याम्	भवतीभ्यः
भवतः	भवद्भ्याम्	भवद्भ्यः	पञ्चमी	भवत्याः	भवतीभ्याम्	भवतीभ्यः
भवतः	भवतोः	भवताम्	षष्ठी	भवत्याः	भवत्योः	भवतीनाम्
भवति	भवतोः	भवत्सु	सप्तमी	भवत्याम्	भवत्योः	भवतीषु
हे भवन्	हे भवन्तौ	हे भवन्तः	सम्बोधनम्	हे भवति	हे भवत्यौ	हे भवत्यः

* केवलं प्रथमपुरुषस्य क्रियापदेन सह उपयुज्यते किन्तु मध्यमपुरुषस्य दर्शकम्।

कर्तृपदम्	लट्लकारः	लङ्लकारः	लोट्लकारः	विधिलिङ्लकारः
भवान्/भवती	गच्छति	अगच्छत्	गच्छतु	गच्छेत्
त्वम्	गच्छसि	अगच्छः	गच्छ	गच्छेः

स्वराणां सृष्टिः ।

पठत अवगच्छत !

पङ्क्तिद्वयं पठत।

१. **नास्ति** विद्यासमो बन्धुः। नास्ति = न + अस्ति। (अ + अ = आ)

२. **नरस्याभरणं** रूपम्। नरस्याभरणं = नरस्य + आभरणम् (अ + आ = आ)

१. सवर्णदीर्घसन्धिः।

अ) अ/आ + अ/आ = आ

१. नव + अपि = नवापि।

२. ____ + अत्र = तथात्र।

३. लेखनस्य + ____ = लेखनस्याशयः।

आ) इ/ई + इ/ ई = ई

१. पठति + इति = पठतीति।

२. ____ + इव = नदीव।

३. परि + ____ = परीक्षा।

इ) उ/ऊ + उ/ऊ = ऊ

१. गुरु + उपदेशः = गुरूपदेशः।

२. ____ + उत्साहः = वधूत्साहः।

३. ____ + ऊर्जा = भानूर्जा।

ई) ऋ/ॠ+ ऋ/ॠ = ॠ

१. मातृ +ऋणम् = मातॄणम्।

२. पितृ + ____ = पितॄतम्।

३. भ्रातृ + ____ = भ्रातॄषभः।

(इ) धातुसाधितानि अव्ययानि।

धातुसाधिता: नाम धातुमूलका: शब्दा:।

क्रियापदम्	नाम	विशेषणम्	अव्ययम्
पठ् – पठति	पठनम्, पाठ:	पठित	पठित्वा
पूज् – पूजयति	पूजनम्, पूजा	पूजित	सम्पूज्य
रम् – रमते	रमा , रमणम्	रत	रत्वा
वृत् – वर्तते	वर्तनम्, वृत्ति:	वृत्त	वर्तितुम्

अव्ययम्।

व्यय: नाम परिवर्तनम्। यस्मिन् शब्दे परिवर्तनं न भवति, नाम य: शब्द: त्रिषु लिङ्गेषु, त्रिषु वचनेषु अपि च सर्वासु विभक्तिषु समान: एव भवति, स: शब्द: 'अव्ययम्' इति उच्यते। यथा–

१. बालिका देवं **नत्वा** पठति। २. गणेशं **नत्वा** त्वं गच्छसि। ३. आचार्यं **नत्वा** छात्रा: वर्गं प्रविशन्ति।

अत्र कर्तृपदानुसारं क्रियापदं परिवर्तते। परं 'नत्वा' इत्यस्मिन् रूपे परिवर्तनं न भवति। अत: तद् अव्ययम्।

धातुसाधितानि अव्ययानि

- **पूर्वकालवाचकद्वयम्**
  - **त्वान्तम्** (त्वा + अन्तम्) — मूलधातु: + क्त्वा (त्वा)
  - **ल्यबन्तम्** (ल्यप् + अन्तम्) — उपसर्ग: + मूलधातु: + ल्यप् (य)
- **हेत्वर्थकम्**
  - **तुमन्तम्** (तुम्+अन्तम्) — मूलधातु: + तुमुन् (तुम्)

पूर्वकालवाचक-अव्यय-द्वयम्।

• **त्वान्तरचना –**

१) राम: शालां गच्छति। राम: वर्गं प्रविशति।

अत्र एक: एव कर्ता। (राम:), क्रियाद्वयम् (गमनक्रिया, प्रवेशक्रिया)

पूर्वं कृता क्रिया गमनस्य। अत: गच्छति इति क्रियापदं पूर्वकालवाचकम् अस्ति। गम् धातो: अग्रे **त्वा-प्रत्ययम्** उपयुज्य अव्ययरूपं भवति – **गत्वा**।

राम: शालां **गत्वा** वर्गं प्रविशति।

२) मैथिली पुस्तिकायां लिखति। तत्पश्चात् प्रश्नं पृच्छति।

मैथिली पुस्तिकायां **लिखित्वा** प्रश्नं पृच्छति।

• **ल्यबन्तरचना –**

१) नीरज: वर्गं प्रविशति। तदनन्तरम् आसने उपविशति।

नीरज: वर्गं **प्रविश्य** आसने उपविशति।

२) भारती आसने उपविशति पुस्तिकायां लिखति च।

भारती आसने **उपविश्य** पुस्तिकायां लिखति।

अवधेयम् –
त्वान्त/ल्यबन्तरचनासमये 'अपि' 'तदनन्तरं', 'तत:', 'च', 'अथ', 'अनन्तरं', 'तत्पश्चात्' इत्यादय: शब्दा: निष्कासयितव्या:। द्वितीयवाक्यस्थं कर्तृपदं (नाम सर्वनाम वा) अपि निष्कासयितव्यम्।

हेत्वर्थकम् अव्ययम्।

हेतु + अर्थकम् = हेत्वर्थकम्। हेतु: नाम उद्दिष्टम्। हेत्वर्थकम् अव्ययं क्रियाया: उद्दिष्टं कथयति।

१) राम: **पठितुं** शालां गच्छति। राम: किमर्थं शालां गच्छति? **पठितुम्।**

२) देवं **पूजयितुं** माता देवालयं गच्छति। माता किमर्थं देवालयं गच्छति ? देवं **पूजयितुम्** ।

३) छात्रा: **खेलितुं** क्रीडाङ्गणं गच्छन्ति। छात्रा: किमर्थं क्रीडाङ्गणं गच्छन्ति ? **खेलितुम्।**

पठत स्मरत।

धातव:	क्त्वा	ल्यप्	तुमुन्	धातव:	क्त्वा	ल्यप्	तुमुन्
दा	दत्त्वा	प्रदाय	दातुम्	वह्	ऊढ्वा	निवह्य	वोढुम्
पा	पीत्वा	निपीय	पातुम्	वस्	उषित्वा	निवस्य	वसितुम्
स्था	स्थित्वा	उत्थाय	स्थातुम्	वद्	उदित्वा	प्रोद्य/अनूद्य	वदितुम्
ज्ञा	ज्ञात्वा	विज्ञाय	ज्ञातुम्	कथ्	कथयित्वा	विकथ्य	कथयितुम्
गै	गीत्वा	प्रगाय	गातुम्	चुर्	चोरयित्वा	अभिचोर्य	चोरयितुम्
ध्यै	ध्यात्वा	अनुध्याय	ध्यातुम्	क्षल्	क्षालयित्वा	प्रक्षाल्य	क्षालयितुम्
जि	जित्वा	विजित्य	जेतुम्	रच्	रचयित्वा	विरचय्य	रचयितुम्
नी	नीत्वा	आनीय	नेतुम्	गण्	गणयित्वा	विगणय्य	गणयितुम्
श्रु	श्रुत्वा	उपश्रुत्य	श्रोतुम्	पूज्	पूजयित्वा	सम्पूज्य	पूजयितुम्
भू	भूत्वा	अनुभूय	भवितुम्	घुष्	घोषयित्वा	सङ्घोष्य	घोषयितम्
कृ	कृत्वा	उपकृत्य	कर्तुम्	नृत्	नर्तित्वा	अभिनृत्य	नर्तितुम्
स्मृ	स्मृत्वा	विस्मृत्य	स्मर्तुम्	क्रन्द्	क्रन्दित्वा	आक्रन्द्य	क्रन्दितुम्
सृ	सृत्वा	अनुसृत्य	सर्तुम्	पठ्	पठित्वा	अनुपठ्य	पठितुम्
दिश्	दिष्ट्वा	आदिश्य	देष्टुम्	लिख्	लिखित्वा	विलेख्य	लिखितुम्
दृश्	दृष्ट्वा	सन्दृश्य	द्रष्टुम्	हस्	हसित्वा	विहस्य	हसितुम्
प्रच्छ्	पृष्ट्वा	आपृच्छ्य	प्रष्टुम्	वन्द्	वन्दित्वा	अनुवन्द्य	वन्दितुम्
स्पृश्	स्पृष्ट्वा	संस्पृश्य	स्प्रष्टुम्	ग्रह्	गृहीत्वा	सङ्गृह्य	ग्रहीतुम्
सिच्	सिक्त्वा	अभिषिच्य	सेक्तुम्	गम्	गत्वा	आगम्य	गन्तुम्
मुच्	मुक्त्वा	विमुच्य	मोक्तुम्	नम्	नत्वा	प्रणम्य	नन्तुम्
वच्	उक्त्वा	प्रवाच्य	वक्तुम्	रम्	रत्वा	आरत्य	रन्तुम्

पङ्क्तिद्वयं पठत अवगच्छत ! **स्वराणां सृष्टि: ।**

१. **मातेव** रक्षति **पितेव** हिते नियुङ्क्ते। मातेव = माता + इव। पितेव = पिता + इव।

२. क्रियासिद्धि: सत्त्वे वसति महतां **नोपकरणे**। नोपकरणे = न + उपकरणे।

२. गुणसन्धि:।

अ) अ/आ + इ/ई = ए

१. देव + इन्द्र: = देवेन्द्र:।

२. _____ + इव = चन्द्रिकेव।

आ) अ/आ + उ/ऊ = ओ

१. गणेश + उत्सव: = गणेशोत्सव:।

२. वृक्षस्य + _____ = वृक्षस्योर्ध्वम्।

इ) अ/आ + ऋ/ॠ = अर्

१. देव + ऋषि: = देवर्षि:।

२. महा + _____ = महर्षि:।

जिज्ञासापत्रम्

१. पूर्वकालवाचक-धातुसाधित-अव्ययानि उपयुज्य वाक्यानि लिखत।

१. सः ________ गच्छति। (खाद्)
२. आदित्यः गुरुम् ________ (अनु + सृ) देशान्तरम् अव्रजत्।
३. ब्रह्मदेवः वाल्मीकिम् ________ (उप + दिश्) अवदत्।
४. भक्तः विष्णुं ________ (स्मृ) तपश्चरणं करोति।
५. बालकः ईश्वरं ________ (ध्यै) अभ्यासं प्रारभते।
६. सिंहं ________ (दृश्) मुकुलः भीतः।
७. नौकाम् ________ (आ + नी) अजयः प्रवासम् आरभत।

२. हेत्वर्थक-अव्ययानि प्रयुज्य वाक्यं पुनर्लिखत।

१. भार्गवः ________ (स्ना) गङ्गानदीं गच्छति।
२. गर्दभः ________ (गै) आरभत रात्रौ।
३. धनं ________ (लभ्) सोमदत्तः महानगरम् असरत्।
४. प्रश्नं ________ (प्रच्छ्) सः धैर्येण अग्रे आगच्छत्।

(ई) लोट्लकारः।

१) रामः पाठं पठति। (लट्लकारः) (वर्तमानकालः) २) रामः पाठम् अपठत्। (लङ्लकारः) (प्रथमभूतकालः) वाक्यद्वये कालस्य बोधः भवति। अधुना एतानि उदाहरणानि पठत।

१. प्रतीक, त्वम् उत्तिष्ठ। (आदेशः) २. काले वर्षतु पर्जन्यः। (अपेक्षा) ३. सर्वे सुखिनः भवन्तु। (शुभाशंसा) ४. अपि अहं वर्गं प्रविशानि ? (अनुमतिः)

एतानि सर्वाणि वाक्यानि कालं न बोधयन्ति। परम् आदेशः, इच्छा, शुभाशंसनम्, अनुमतिः इत्यादीन् भावान् कथयन्ति। अतः तानि 'अर्थ' इति प्रकारेषु गण्यन्ते। अर्थद्वयम् - आज्ञार्थः (लोट्लकारः), विध्यर्थः (लिङ्लकारः)।

परस्मैपदम् **लोट्प्रत्ययाः। (आज्ञार्थप्रत्ययाः)** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
तु	ताम्	अन्तु	प्रथमः	ताम्	इताम्	अन्ताम्
-	तम्	त	मध्यमः	स्व	इथाम्	ध्वम्
आनि	आव	आम	उत्तमः	ऐ	आवहै	आमहै

मध्यमपुरुष-एकवचनस्य प्रत्ययः 'हि' अस्ति। किन्तु गणानां प्रथमविभागे (१,४,६,१०) तस्य लोपः भवति।

पठ् (१ प. प.) रम् (१ आ. प.)

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
पठतु	पठताम्	पठन्तु	प्रथमः	रमताम्	रमेताम्	रमन्ताम्
पठ	पठतम्	पठत	मध्यमः	रमस्व	रमेथाम्	रमध्वम्
पठानि	पठाव	पठाम	उत्तमः	रमै	रमावहै	रमामहै

नृत् (४ प. प.)

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:
नृत्यतु	नृत्यताम्	नृत्यन्तु	प्रथम:
नृत्य	नृत्यतम्	नृत्यत	मध्यम:
नृत्यानि	नृत्याव	नृत्याम	उत्तम:

मन् (४ आ. प.)

पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्रथम:	मन्यताम्	मन्येताम्	मन्यन्ताम्
मध्यम:	मन्यस्व	मन्येथाम्	मन्यध्वम्
उत्तम:	मन्यै	मन्यावहै	मन्यामहै

लिख् (६ प. प.)

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:
लिखतु	लिखताम्	लिखन्तु	प्रथम:
लिख	लिखतम्	लिखत	मध्यम:
लिखानि	लिखाव	लिखाम	उत्तम:

दिश् (६ आ. प.)

पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्रथम:	दिशताम्	दिशेताम्	दिशन्ताम्
मध्यम:	दिशस्व	दिशेथाम्	दिशध्वम्
उत्तम:	दिशै	दिशावहै	दिशामहै

पूज् (१० प.प.)

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:
पूजयतु	पूजयताम्	पूजयन्तु	प्रथम:
पूजय	पूजयतम्	पूजयत	मध्यम:
पूजयानि	पूजयाव	पूजयाम	उत्तम:

मन्त्र् (१० आ. प.)

पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
प्रथम:	मन्त्रयताम्	मन्त्रयेताम्	मन्त्रयन्ताम्
मध्यम:	मन्त्रयस्व	मन्त्रयेथाम्	मन्त्रयध्वम्
उत्तम:	मन्त्रयै	मन्त्रयावहै	मन्त्रयामहै

* * *